

[Ingerlise Koefoed]

delse med programvalg osv. i fællesantenneanlæg, synes jeg, vi snart har krav på, at der kommer noget frem om disse spørgsmål, for jeg tror, det er 3 år siden, vi begyndte at stille forslag om det, og hver gang har vi fået at vide, at det drøftes, og at der snart vil komme et eller andet om det. Da vi diskuterede SFs kabellovsforslag, sagde ministeren – og jeg tror ikke, jeg husker forkert – at der i forbindelse med den lovgivning, vi drøfter i dag, ville komme noget om det, men det kom ikke.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg fastholder nu mine betragtninger om konsekvenserne af offentlig støtte på medieområdet. Det har at gøre med, at jeg mener – og det er en holdning, jeg også har givet udtryk for på andre medieområder – at det er vigtigt, når vi har med den type medier at gøre, som vi nu ser udvikle sig på lokalområdet, at fastholde en markedsudvikling på området.

Jeg tror faktisk, at man også på andre områder kan se nogle uheldige virkninger af statslige støtteordninger, som man må prøve at undgå de værste følger af. Jeg synes – og det kommer vi jo til at tale om senere i denne samling – at man på filmstøtteområdet har set, at et offentligt sikkerhedsnet under produktionen ikke uden videre har ført til større produktion på området, men netop har været en faktor, der har været med til at øge omkostningerne og skabe nogle fastlåsnings.

Nu har vi jo fået en rapport om disse spørgsmål, og der er da betragtninger i den, som i hvert fald har interesseret mig meget stærkt netop i en sammenhæng som denne.

Jeg forstår egentlig heller ikke fru Ingerlise Koefoeds betragtning om, at der kun vil være én, som søger tilladelse. Jeg synes, tendensen har været både i forsøgsordningen og i det, vi i øvrigt har oplevet på lokalområdet, at der er flere, der er interesserede i at komme til, og at det meget ofte snarere er et spørgsmål om at finde sendeplads til dem, der gerne vil til. Derfor deler jeg ikke den bekymring, som fru Ingerlise Koefoed her markerer.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Det kan være, jeg har udtrykt mig uklart. Jeg mente ikke, at der kun var én, der ville søge, men at der, når der kun er 20–30 lokal-tv-stationer over hele landet, mange steder kun vil være én, der kan få tilladelse, og det ønsker jeg altså ikke skal være det lokale dagblad.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Det afklarede tingene så meget for mig, at jeg nok også kan give et svar på det, for det er da ikke sådan, at der kun vil blive plads til én på hver sender; vi har jo også på lokalradioområdet set, hvordan man udmærket rundt omkring i lokalsamfundene har kunnet finde ud af at dele det antal sendefrekvenser, der er. Der er virkelig mange stationer, som har fundet ud af at sende i et samarbejde. Det ved jeg også vil komme, når vi får de tv-sendemuligheder, som tegner sig. Jeg ser ikke, at det nødvendigvis kun vil blive én hvert sted; tværtimod vil der blive en forhåbentlig lige så smidig ordning, som vi kender på radioområdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 201:

Forslag til lov om licens til rekreativt fiskeri m.v.

Af fiskeriministeren (Gammelgaard).
(Fremsat 18/2 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arne Jensen (S):

Forhandlingerne om det foreliggende lovforslag bør dreje sig om, hvordan vi forbedrer forholdene for den store gruppe af mennesker, der kan lide at fiske i deres fritid. Det drejer sig også om at gøre vore vandløb til rigtige vandløb igen med miljø og fisk som udgangspunkt for en aktiv fritidsudfoldelse.

Men først lidt forhistorie og nogle faktiske kendsgerninger som udgangspunkt.

Den forrige fiskeriminister, hr. Henning Grove, foreslog i lovforslag nr. L 59 en afgift på fritidsfiskeri, altså et fisketegn for denne gruppe. Undervejs i udvalgsarbejdet blev ministerens forslag sammenkædet med det radikale forslag om et fisketegn. Vi tilkendegav, at vi fandt det svært at pålægge en enkelt gruppe at betale for adgang til rekreativt fiskeri, og under udvalgsarbejdet var der enighed om, at organisationerne skulle inddrages i arbejdet for en samlet løsning for både fritidsfiskere og sportsfiskere, og som en midlertidig løsning afsatte vi 10 mill. kr. over finansloven til udsætning, forøgelse og op-hjælpning af fiskebestande.

Det var forhistorien, og så langt, så godt. Det forslag, som fiskeriministeren har fremsat, imødekommer for os at se ikke de intentioner, der var lagt op til. Forudsætningerne var et overskueligt og forståeligt system i lighed med den norske ordning – et system, som på én gang skaffer midler til udsætninger uafhængigt af statskassen og skulle være enkelt at administrere. Ministeren foreslår nu nogle a-, b- og c-licenser. Det forekommer indviklet, og man kan fristes til at spørge, hvornår ministeren går videre i alfabetet for at gøre det endnu mere indviklet.

Det foreliggende forslag har karakter af en forbudslovgivning frem for et tilbud, og vi har svært ved at se, at dette lovforslag har nogen relation til de pæne ministerbemærkninger ved førstebehandlingen af det radikale forslag, som blev fremsat af den daværende minister, hr. Henning Grove, den 15. november 1985, hvor hr. Henning Grove erklærede sig enig i hvert fald i intentionerne i forslaget.

Kontrolsystemet i forslaget virker overvældende, og kontrollen skal jo også ifølge forslaget betales af sports- og fritidsfiskernes egne midler. Det er urimeligt. En billigere og

bedre løsning ville være at give foreningernes opsynsmænd større beføjelser, bl.a. med kompetence i fredningsområderne, og den kontrol udføres jo i øvrigt uden udgift for det offentlige.

Jeg må minde om, at en af de bestemmelser, alle var enige om sidste år, var, at man skulle afskaffe mærkeordningen. Den mærkeordning er stadig gældende, og jeg vil bede ministeren forklare baggrunden for dette, og om vi kan forvente, at mærkeordningen snart afskaffes.

Det primære mål er og må være, at vi får flere fisk i vore vande, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren, hvordan det kan forekomme, at der af de 10 mill. kr., som blev afsat for 1987, kun er anvendt 5 mill. kr. til egentlige udsætninger, og om de resterende 5 mill. kr. i øvrigt er gået til administration.

Vi er fortsat indstillet på at gennemføre en licensordning, forudsat at den ikke æder sig selv op i administration. Det afgørende for os er som sagt udsætninger, og man må vel erkende, at det forslag, fiskeriministeren har fremsat, nærmest fremtræder som en form for drilleri og som en demonstration. Det fremgår også med al tydelighed af de udtalelser, både statsministeren og fiskeriministeren er fremkommet med om deres eget forslag.

Udgangspunktet for os har som nævnt været at få udarbejdet et forslag i samarbejde med de implicerede organisationer. Jeg ved, de har været inddraget, men mig bekendt har samtlige organisationer undsagt dette forslag, og det kan jeg godt forstå.

Vi havde i hvert fald sidste år i Socialdemokratiet tiltro til, at vi med den rammelovgivning, som blev resultatet, kunne befordre et samarbejde mellem ministeren og organisationerne gennem det udvalg, som blev nedsat. Det har åbenbart været umuligt, men om det er ministeren eller de berørte parter, der har blokeret samarbejdet, skal jeg lade være usagt.

For mig at se er der nu kun to muligheder åbne, hvis det skal lykkes at finde en varig løsning. Den ene ville være, at udvalgsarbejdet her i Folketinget afgørende ændrer det foreliggende forslag. En anden mulighed kunne måske være at finde en løsning i retning af et krone-til-krone-princip, som vi kender det fra nogle af de kommunale områder, og i givet fald skulle det princip gælde

[Arne Jensen]

både de lokale foreninger og de centrale foreninger.

Vi er parate til at drøfte forskellige modeller under udvalgsarbejdet, og under alle omstændigheder går vi ud fra, at der stadig væk her i salen er flertal for at sikre midler til udsætning over finansloven ikke bare i år, men også næste år og næste år igen.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg bliver nødt til at gøre hr. Arne Jensen opmærksom på, at det forslag, jeg fremsatte, intet havde med fisketegn at gøre. Det var en afløsning for den mærkeordning, som Socialdemokratiet indførte, og som der jo også bliver betalt for, men som overhovedet ikke virkede. Der er vel en 700.000-800.000 mærker ude i omløb, men der er aldrig nogen, der har kontrol med dem. Derfor fremsatte jeg et forslag om en licens til net og ruser. Det skulle der betales for, ganske som man skulle for mærkerne, og derfor må jeg gøre hr. Arne Jensen opmærksom på, at det intet har med fisketegn at gøre.

Det fisketegn, som hr. Arne Jensen har løbet rundt og fortalt om nu et års tid, havde jeg i allerhøjeste grad advaret imod, fordi det næsten ikke er til at kontrollere og vil blive uhyre dyrt at gennemføre. Det havde jeg også igennem personlige samtaler advaret hr. Arne Jensen imod. Derfor vil jeg ikke tages til indtægt for, at hr. Arne Jensen nu er ved at være betænkelig ved at indføre et fisketegn.

(Kort bemærkning).

Arne Jensen (S):

Jeg har bare den korte bemærkning til hr. Grove, at der for mig er lighed mellem en licens- og en fisketegnsordning. Jeg har meget svært ved at se forskellen. Den ene gælder for fritidsfiskerområdet; den anden gælder for sportsfiskerområdet. Hvori ligger forskellen, må jeg spørge?.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg beklager meget, at hr. Arne Jensen ikke kan se forskel på det. En fiskerilicens ville give et nummer, som redskaberne skal mærkes med; derimod er det ikke - sådan

har jeg da i hvert fald ikke forstået hr. Arne Jensen - meningen, at et fisketegn skal bruges til at mærke en fiskestang med. En fiskerilicens er et direkte adgangstegn til at have så og så mange net osv., det er ikke noget tegn til, at man må fiske dér og dér. Det er kun en mærkeordning, der bliver betalt for.

Svend Åge Petersen (KF):

Jeg har siddet og glædet mig til som indledning her at opleve, at Socialdemokratiet havde skiftet ordfører, men det er desværre ikke sket, og jeg vil benytte lejligheden, før jeg tager fat på mit egentlige manuskript, til at referere, at hr. Risgaard Knudsen engang i 1967 som fiskeriminister på denne talerstol udtalte følgende under en debat om fisketegn (Folketingstidende 1966-67, 2. samling sp. 3484):

»Som det forhåbentlig vil fremgå af det, jeg her har sagt, må jeg fraråde, at lovforslagene gennemføres, idet en gennemførelse vil skade turismen, og det, man vil opnå, vil efter mit skøn ikke stå i noget rimeligt forhold til den skade, der forvoldes, hvortil kommer de udgifter, en effektiv kontrol vil indebære.«

Op hr. Risgaard Knudsen fortsætter:

»I øvrigt kan jeg heller ikke frigøre mig fra den tanke, at de foreliggende lovforslag i virkeligheden er et første skridt i retning af at indføre en almindelig tvungen fisketegnsordning, om jeg så må sige, ad bagdøren.«

Det var kloge ord, vi dengang fik fra den socialdemokratiske fiskeriminister.

Tilbage til dagens aktuelle debat. Så oprandt jo dagen endelig - dagen, hvor vi skal tale om fisketegn eller det, der måske er værre: en fiskelicens. Det høje Ting skal igen tage fat på en afgift på lyst- og fritidsfiskeri.

Jeg vil påstå, at det var det forslag, der sidste år gav anledning til den morsomste debat her i Folketinget. Selv fru Lone Dybkjær, som endda var forslagsstiller, kunne heroppefra tage det på den helt morsomme og lystige måde.

I det forslag, der er til behandling i dag, hedder det ikke fisketegn, men derimod fiskelicens, og lovforslaget er denne gang ikke fremsat af Det Radikale Venstre, men derimod af fiskeriministeren, som det ved en flertalsbeslutning sidste år i Folketinget blev pålagt at fremsætte et lovforslag, der på læn-

[Svend Åge Petersen]

gere sigt skal fremskaffe 25 mill. kr. årligt til ophjælpning, vedligeholdelse og forøgelse af fiskebestanden samt til forbedring af fiskenes levesteder. Det flertal, der pålagde ministeren at fremsætte et sådant forslag, bestod af partierne Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet. Og selvfølgelig efterkommer fiskeriministeren et sådant pålæg – alt andet ville vel være utænkeligt.

Det er fremgået af dagspressen og af udtalelser i Danmarks Radio, at Socialdemokratiet nu fuldstændig har skiftet indstilling og ikke længere ønsker at gå ind for et lovforslag, som man selv har været særdeles ivrig for at få ministeren til at fremsætte. Det lyder da lidt underligt, ikke sandt?

Nu må jeg skynde mig at sige, at jeg kun kender hr. Arne Jensens mening om det med at indføre en afgift på fritids- og lystfiskeriet i Danmark. Jeg er ikke helt klar over, om hr. Arne Jensen havde hele den socialdemokratiske folketingsgruppe bag sig, da hr. Arne Jensen sidste år ville have indført denne afgift på fiskeri, og om han også har det nu, hvor hr. Arne Jensen har skiftet mening og ikke vil være med til at indføre afgiften på fritids- og lystfiskernes område. Hvis hele den socialdemokratiske gruppe også har skiftet mening, er der virkelig tale om, at hr. Arne Jensen har gode overtalelsevner, og det er vi egentlig godt tilfredse med, når det giver dette resultat.

Måske er hr. Arne Jensens overtalelsevner endog nået derud, hvor sportsfiskerklubberne opholder sig. For til forskel fra sidste år, hvor en hel del af Danmarks sportsfiskerklubber var positivt indstillet over for at få indført en afgift, har jeg nu modtaget en del henvendelser fra sportsfiskerklubber og fra turistforeninger, som meget klart går imod tanken om at indføre afgift på fritids- og lystfiskeri.

Jeg vil her bringe et par citater fra en af disse henvendelser. Det er et avisudklip, der gengiver en henvendelse fra en turistforening, og det er min opfattelse, at der her er tale om meningstilkendegivelser fra folk ude omkring i landet, der ved, hvad det er, de taler om, og det håber jeg ikke vil forvirre debatten i det efterfølgende. Aktive turistfolk i Spodsbjerg skriver bl.a. – og dér citerer jeg en henvendelse, jeg har fået:

»Konsekvenserne vil være af ganske stor betydning for et i forvejen hårdt ramt turist-

arbejde i dette område og især for hver enkelt forretning, som har været nødtvunget til at satse på denne indtægtskilde« – altså turisterhvervet – »da vi i forvejen kæmper daglig med store afgifter, som også er med til at forværre vores konkurrence over for de udenlandske turistgiganter.«

I Jyllands-Posten fra den 27. februar i år er der en sportsfisker ved navn Michael Lauth fra Lemvig, der udtaler:

»Helt konkret arbejdes der for tiden med et forslag om obligatorisk fisketegn med den konsekvens, at alle skal betale denne form for ekstra skat for at benytte en fiskestang, hvad enten det drejer sig om den årlige makreltur til Vestkysten, fiskeri i havnen eller landmandens fiskeri fra sin egen åbred. Det kan vi som sportsfiskere ikke være bekendt at lægge navn til. Det obligatoriske fisketegn må ikke indføres.«

Andre henvendelser, f.eks. fra en sportsfiskerforeningsformand i Nakskov, siger klart, at der ikke bør indføres en afgift på den fritidsfornøjelse, det er at gå ud med en fiskestang og nyde naturen ved vore kyster og åløb.

Det grundlæggende problem er nøjagtigt det samme som sidste år ved drøftelserne om et fisketegn. Er det rimeligt, at den lystfisker, der én eller to gange om året går ud med en fiskestang ved kysten eller ved en å, skal betale en afgift for denne harmløse fritidsbeskæftigelse, som måske mere er en naturoplevelse end et forsøg på at fange en fisk? Det synes vi ikke i Det Konservative Folkeparti, og det gjorde vi heller ikke sidste år. Derfor kan vi ikke gå ind for det forslag, som oppositionen har tvunget ministeren til at fremsætte.

Svend Heiselberg (V):

Dette lovforslag om licens til rekreativt fiskeri kan Venstre ikke støtte.

Jeg vil i øvrigt beklage, at et flertal uden om regeringen pålægger fiskeriministeren at udarbejde et sådant lovforslag. Jeg vil betegne det som et naragtigt forslag, som oppositionen har gjort sig til talsmand for.

Kan det virkelig være rigtigt, at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti og de Radikale vil lægge hindringer i vejen for måske nogle af et barns største oplevelser, nemlig at få sin far, farfar eller morfar med ned

[Svend Heiselberg]

til åen eller til stranden for at fiske, og hvor de har tid til en hyggesnak? Vi vil komme til at opleve, enten at barnet bliver sendt alene af sted, eller også at barnets ledsager vil overtræde loven. Det er ikke på grund af de 100 kr., men fordi de fleste ikke først vil styrte hen for at få udstedt en licens for derefter med fiskestang at begive sig ud på fiskeri.

Er der da slet ingenting, der må være frit længere? Det er ikke de velstående, dem, der er erklærede lystfiskere, dem, der har alt det fine fiskegrej og -udstyr osv., det går ud over. Nej, de vil være glade, hvis de kan få bedstefar, der er gået med ned til åen en gang eller to om året, til at betale for udsætning af laks m.v. Vil lystfiskerne have penge til udsætning af fiskeyngel, så lad dem selv organisere og betale det, og så kan staten give et beløb, så turisterne frit kan få lov til at fiske. Det er også en turistvenlig fiskeripolitik.

Til slut vil jeg sige, at oppositionen med dette lovforslag har foranlediget, at årets klaptorsk er blevet fanget og serveret på landets fornemste talerstol.

Gade (SF):

Vi står nu med et forslag fra ministeren om fisketegn eller licens, eller hvad det bliver kaldt, og dets formål skulle være at afhjælpe, vedligeholde og forøge fiskebestanden samt forbedre fiskenes levesteder. Som bekendt var det et flertal bestående af de Radikale, Socialdemokratiet og SF, som fik indføjet dette i saltvandsfiskeriloven, men det var et enigt Folketing, der stemte for, altså også med regeringspartiernes stemmer. Derfor er det måske nok i sig selv lidt interessant, at man skal opleve forslaget blive latterliggjort. Man kan også undre sig over, at statsministeren, går ud og latterliggør det; det er trods alt statsministerens regering, der fremsætter forslaget.

Men når vi ser på indholdet, må jeg sige, at vi, der synes, der var fornuft og gode intentioner sidste år, bestemte ikke føler os dækket ind af dette forslag.

Jeg skal sige til hr. Svend Heiselberg – for at der ikke skal være nogen misforståelser, når hr. Svend Heiselberg talte så meget om børnene – at alle under 18 år også i dette forslag er undtaget.

Men jeg synes, der er en lang række problemer i det forslag, som Fiskeriministeriet har lavet. Om det er ond vilje – det hedder det vist ikke her fra talerstolen – om det er ikkegod vilje eller det er, fordi det simpelt hen er så svært og bureaukratisk at lave en ordning, ved jeg ikke. Jeg tror godt, at vi kunne lave en ordning, der ikke kostede lige så mange millioner kroner at administrere, som man skriver her. Jeg kunne også forestille mig ordninger, som ikke medfører, at folk skal gå og legitimere sig, som der står i dette forslag. Jeg mener også, det er for dyrt for fritidsfiskerne – dem, der skulle betale mest – og i det hele taget mener jeg, at vi her står med et forslag, som vi i udvalget må se nøje igennem for at vurdere, hvad man kan gøre ved det, men det er oplagt, at det som udgangspunkt er så dårligt, at man kan forudse, det bliver svært at finde en vej, når der er tale om en minister, som gør det så svært og så dyrt som overhovedet muligt at lave ordningen.

Det, vi havde forestillet os, var en fondeopbygning, som betyder, at de, der indbetaler licensen eller betaler for fisketegnet, samtidig får en række rettigheder – det tales der jo ikke om i denne diskussion – til at fiske. Meget store strækninger af åer er jo lukket land i dag på grund af udlejning af fiskerettigheder osv. Man kunne måske forestille sig, at man seriøst gik ind i en diskussion om, at fisketegnet gav øget adgang til at fiske i åer, sådan at det ikke kun er forbeholdt de velstillede, og man kan måske i fremtiden se, at det bliver endnu mere forbeholdt de velstillede. Det er nogle ting, som jeg synes vi skulle diskutere i udvalget, men som forslaget foreligger her, kan vi ikke medvirke, og vi vil under udvalgsarbejdet gå det omhyggeligt igennem.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg synes, det var virkelig interessant at høre SFs ordfører i denne sag. Man har lidt svært ved at finde ud af, om SFs ordfører støtter eller er imod en licensordning til rekreativt fiskeri. I øvrigt vil jeg bede SFs ordfører, hr. Gade, uddybe det dér med rettigheder. Så vidt jeg kan læse lovforslaget, går det netop ud på, at man ved at indbetale til en sådan licensordning får ret til at drive rekre-

[Kent Kirk]

ativt fiskeri. Derfor forstår jeg ikke rigtig, at man her fra talerstolen kan sige, at der ikke er bundet nogen rettigheder til ordningen. Men jeg husker også udmærket debatten i november 1986, hvor SF helt klart ønskede en licensordning, og jeg må udlægge hr. Gades tale på den måde, at man nu faktisk ikke længere ønsker en licensordning. Jeg vil gerne spørge hr. Gade, om det er korrekt.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Når man har den glæde at møde hr. Gade i Folketingets markedsudvalg en gang imellem, må man sige, at man nyder det lidt i dag, hvor man må konstatere, at hr. Gades argumenter er noget svage. Men når det er sagt, vil jeg gerne sige til hr. Gade, at jeg skam har læst forslaget, og at jeg også er klar over, at børnene er fritaget, men det var ledsageren til barnet, jeg talte om, og jeg tror, at hr. Gade vil give mig ret i, at man i mange situationer bliver nødt til at sende børnene alene af sted eller også vil gå ulovligt på fiskeri med barnet. Jeg synes, det er forkert, at man kommer med sådan nogle forslag, for som jeg også har sagt, må der være noget, som endnu er frit i Danmark.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Der er to ting, hr. Gade som ordfører for SF gerne må uddybe lidt nærmere, for jeg forstod det i hvert fald ikke. Der var en svag berøring af noget, jeg finder anledning til at vi skal have frem, og det er ejendomsbegrebet. Når man taler om »lukkede åer« – således tror jeg udtrykket var – må jeg spørge: jamen hvem er det, der lukker åerne? Er det noget med nogle rettigheder, man får som betalende medlem af sportsfiskerklubber, og som ikke kan komme andre til gode? Altså at nogle lystfiskere får adgang til sportsfiskerklubbernes hidtidige rettigheder?

Det andet, jeg vil bede om bekræftelse på, er, om det nu er ejere, der med dette forslag samtidig skal åbne for, at fremmede kan køre frem med deres ejerrettigheder ved deres åløb. Hvis det er det, vil vi bede om en forklaring.

Det andet, jeg vil nævne, er, at hr. Gade harceleret noget over, at dette her var ind-

viklet. Ja, det tror jeg! Det forslag, vi havde til behandling sidste år, indeholdt jo netop ikke ét eneste ord om, hvordan man tænkte sig at den nødvendige kontrol skulle foregå, og så kan man godt lave et forslag, som beskriver reglerne i få ord, men det, der kommer nu fra fiskeriministeren, inkluderer de nødvendige kontrolforanstaltninger. Det er vel derfor, det er blevet temmelig indviklet.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg takker for opmærksomheden. Jeg vil sige til hr. Svend Heiselberg, at hvis det var, fordi hr. Svend Heiselberg ønskede bedste-forældrene undtaget, hvis det var efter alderskriteriet, at der skulle undtages, kunne vi da også tale om det.

Til hr. Kent Kirk vil jeg sige, at SF er tilhænger af et fisketegn, men SF er modstander af den konkrete udmøntning og det konkrete forslag, der foreligger her, og som vi ikke kan forstå at fiskeriministeren ikke har kunnet lave bedre. Det har fiskeriministeren imidlertid ikke kunnet.

Så blev jeg spurgt med hensyn til ejendomsbegrebet, og det var vist både hr. Kent Kirk og hr. Svend Åge Petersen, der var inde på det. Det, jeg synes vi i udvalget skal se på i forbindelse med de rettigheder, som sportsfiskerforeningerne har i åområder, kunne man da godt sige var, at en fornuftig åbning af rettighederne til at komme ind på de områder blev koblet sammen med, at man skulle betale et fisketegn. Så var der jo også en klar logik og en klar forståelse, så vidt jeg kan se, fra begge sider i netop den konflikt, der er med hensyn til at få fiskerettigheder langs åløb ind i billedet. Derved ville vi kunne få den balance i tingene, som man måske nok somme tider i dag kan være lidt i tvivl om eksisterer.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg takker for hr. Gades svar. Jeg synes bare ikke, jeg blev ret meget klogere. Man stemte i november måned for et beslutningsforslag, der pålagde ministeren at fremsætte et lovforslag. Formålet med det var bl.a. at få 25 mill. kr. ind årligt til fiskepleje. Og så

[Kent Kirk]

er man imod denne ordning, fordi man finder, at den er meget kompliceret!

Det, man har gjort, er jo, at man har prøvet at dele lovforslaget op i forskellige grupper efter, hvor meget brug de forskellige har for et fisketegn; f.eks. kan turister og andre, der måske kun fisker i en kort periode, nøjes med et tegn, der dækker 30 dage; andre kan tage et tegn, der dækker et helt år. Men hvis man vil nå det mål, man har sat sig med beslutningsforslaget, kan det ikke lade sig gøre at lave det anderledes. Hvis man samtidig vil sikre en rimelig retfærdighed over for alle, der går ud med en fiskestang, kan kontrolforanstaltningerne heller ikke laves anderledes.

Jeg må altså konstatere, at hr. Gade sammen med SF i november måned stemte for et pålæg til ministeren om at fremsætte et lovforslag på dette område, men når man så får det lagt frem foran sig, er man i virkeligheden ikke parat til at gennemføre det. Det kan ikke være anderledes, hr. Gade. Man kører ud med nogle luftforslag, men når de så skal føres ud i livet, er der ikke hold i dem længere.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da den radikale ordfører, hr. Larsen-Ledet, ikke kan være til stede, har jeg lovet at holde hans ordførertale.

Regeringen har nu på baggrund af beslutningsforslaget fra maj 1986 forsøgt at konstruere et lovforslag om licens til rekreativt fiskeri. Undskyld, at jeg siger det, men det står for mig, som om sjælen ikke har været rigtig med i dette forslag. Jeg kan ikke rigtig forestille mig det, men det ser ud, som om fiskeriministeren hylder det gamle ord, der siger: hvorfor gøre tingene let, når de kan gøres besværligt?

Spørgsmålet om licens er åbenbart ved at blive et område, der skal ind i valgkampen, og i den henseende er fiskeriministerens forslag velegnet til at latterliggøre begrebet licens, fordi forslaget er svært at administrere; det er ret bureaukratisk i sin opbygning. Jeg hørte tilmed forleden, at fiskerikontrollen visse steder skulle låne både for at foretage kontrol på fjorde. Det kan vel ikke være rigtigt. Hvis ministeren kan enten bekræfte eller afkræfte det, vil jeg være taknemlig, for hvis

det er tilfældet, må man sige, at vores kontrolsystem inden for fiskeriet er helt til grin.

Det Radikale Venstre er fortsat interesseret i en licensordning – det behøver ingen at være i tvivl om – ikke mindst i betragtning af, hvad samfundet og erhvervene investerer i at få rensset vandet i og omkring Danmark. Det er vel i den forbindelse ikke urimeligt, at det rekreative fiskeri påføres en betaling til fiskepleje og udsætning af fiskeyngel. Men det, vi er interesserede i at medvirke til, er at finde mere enkle former for opkrævning af en licens og den efterfølgende kontrol, og det tror vi er muligt. Det kan vel ikke tænkes, at vi er mere ubegavede, end man er i Norge. En anden løsning vil altså være en forudsætning for radikal medvirken.

Men på lang sigt er det efter vores mening ikke en statsopgave at holde fiskebestanden ved lige i vore åer, søer, fjorde og det nære farvand omkring landet. Det er sportsfiskerne helt enige i, men de vil gerne, at vi fra politisk hold medvirker til, at administrationen af en licensordning ikke æder sig selv op i omkostninger. Den holdning er jeg helt enig i, ikke kun når det drejer sig om sportsfiskernes, men også når det drejer sig om samfundets penge. Derfor vil vi i udvalget bestræbe os for at finde frem til en enkel og administrerbar ordning, som både sportsfiskere, fritidsfiskere og erhvervsfiskere kan leve med. Det kan de ikke med dette lovforslag.

Addi Andersen (CD):

Jeg må sige, at det er helt nyt for mig, at de partier, der er skyld i, at vi står her i dag, næsten fralægger sig ansvaret og siger, at det er ministeren, der har lavet lovforslaget. Men det lader jeg som om jeg ikke har hørt!

Dette lovforslag, som det af et flertal i Folketinget er blevet pålagt fiskeriministeren at fremsætte, kan umuligt vække sympati hos danske borgere, der føler det som deres ret at tage ud i den fri natur med en fiskestang, måske ikke så meget for at fiske som for at nyde naturen ved en å, ved en sø eller ved havet. Det er snart den eneste fritidsforøjelse, der er gratis her i landet, og den skal nu også pålægges afgifter og kontrol, for hvis dette lovforslag bliver vedtaget – og det gør det jo nok desværre under en eller anden form – skal der være en kontrol, hvis der i

[Addi Andersen]

det hele taget skal være en mening med det. Det kan så medføre, at mange mennesker holder op med en god fritidsbeskæftigelse eller forsøger med en halvdårlig samvittighed at luske sig til at fiske lidt, og så forsvinder meget af fornøjelsen.

Det virker mange gange, som om medlemmerne herinde leder efter områder at lovgive på, og det er, som om det er for at genere befolkningen mest muligt. Det må virke, for at sige det mildt, yderst mærkværdigt ude i befolkningen.

Alle de tilkendegivelser, vi har fået fra implicerede organisationer m.fl., er negative over for forslaget af den ene eller anden grund, og det vil i mine øjne være umuligt at udfærdige en lov på dette område, der kan komme til at virke fornuftigt. Den vil blive alt for vanskelig at administrere, og mange områder vil blive ramt uhensigtsmæssigt; her tænker jeg også på turismen.

At unge under 18 år skal friholdes for afgiften, kan synes meget fornuftigt og rimeligt, men skal de så have dåbsattest med, hver gang de går ned til vandhullet med en fiskestang? Hvis de ikke kan bevise, at de er under 18 år, risikerer de jo at få en bøde. Og vi andre må endelig ikke glemme fisketegnet, for så falder der også brænde ned.

Fremme af fiskepleje og ophjælpning af fiskebestandene er et udmærket formål, men midlet til at opnå dette er i mine øjne dårligt. Det må være muligt at finde andre metoder, der kan give penge til fiskepleje m.m., end at vedtage en lov, der truer lystfiskere med bøder, og hvad ved jeg, hvis de skulle falde for fristelsen til at fiske uden at have betalt for det.

Det er for mig ubegribeligt, at Det Radikale Venstre, der altid taler om frihed og menneskerettigheder, kan være med til at lægge denne form for kontrol på en uskyldig fritidsfornøjelse, og jeg må sige, at jeg er enig i det, der står i Ekstra Bladets leder i dag – det er ellers ikke altid, jeg er enig med Ekstra Bladet.

Centrum-Demokraterne agter at stemme imod lovforslaget, som det foreligger nu, fordi vi mener, det er en menneskeret for familien Hansen frit og gratis at kunne tage ud at fiske søndag formiddag.

Steffensen (KRF):

Selv om Kristeligt Folkeparti i visse situationer kunne have en vis sympati for, at man indførte en form for fisketegn – og i hvert fald har vores ungdomsorganisationer altid udtrykt dette ønske – må jeg sige, at det lovforslag, som foreligger her, har vi ikke nogen mulighed for at støtte, og man kan roligt sige, at hvis ikke ordningen kan laves mere enkel og lettere at administrere end den, vi har her foran os, er det i sig selv et argument for, at vi ikke skal have et fisketegn. Den er både for bureaukratisk, for tung og for besværlig, og det vil støde en masse mennesker, hvis vi kommer med et sådant forslag, så det kan Kristeligt Folkeparti ikke støtte.

Men når det er sagt, synes jeg også, det skal siges, at vi godt kunne se os lidt om i verden, og så vil vi opleve, at der er andre lande, der har en form for fisketegnordning, som virker ganske gnidningsfrit. Det kan godt ske, at vi har noget at lære af dem. Jeg kunne nævne et land som Norge, og jeg kunne også nævne et land som Canada. Der er grund til, synes jeg, at se nærmere på, om den ordning, vi har i dag, skal fortsætte permanent eller man skal gå ind i overvejelser om en anden ordning.

Men der er jo i dag – det må man erkende – en utrolig uenighed inden for branchen selv, blandt både sportsfiskerne, fritidsfiskerne og erhvervsfiskerne, og derfor må man sige, at inden der foreligger klare meldinger fra disse interesseorganisationer, er det hverken muligt eller rimeligt at gennemføre lovforslaget.

Poulsgaard (FP):

Idérigdommen er stor: skat på fisk, skat på hunde og – hvad ved jeg? – skat på ketsjere. Vi skal nok komme hele raden rundt til sidst.

Men vi står i en mærkelig situation her, for det er da fuldstændig rigtigt, som CDs ordfører sagde, at det ser ud til, at forslagsstillerne er stærkt på vej væk fra deres egen idé. De runder lige så stærkt, som en hest kan galopere.

Så kom ministeren med en bebrejdelse mod mig. Jeg har også lyst til at bebrejde ministeren noget, men det er på et lidt andet plan, for nu er næsten alle gode argumenter imod dette forslag blevet brugt.

[Poulsgaard]

Nu er han ny i stolen, men man har da lov til at lade sig hviske et par gode råd i øret. Det er simpelt hen en hån mod dronningen, at en minister i et statsråd får lov til at fremsætte et lovforslag, og så, lige så snart statsrådet er slut, styrter ministeren og statsministeren ud og gør grin med deres eget lovforslag. Det er simpelt hen en hån mod parlamentarismen. Så kan ministeren sige nok så mange gange: jamen det er parlamentet, der har sagt, at jeg skal fremsætte det. Javel, men der er jo noget, der hedder, at man kan trække det tilbage. Det er i hvert fald et farligt princip at komme ind på, at en minister bruger statsrådet til sådan en slags paradeforestilling, og jeg vil i hvert fald advare imod, at vi får flere af den slags forslag frem.

Men ellers skal ministeren ikke have utak for, at han afviser forslaget; det gør vi selvfølgelig også som et frihedselskende parti.

Ja, hr. Tinning står og morer sig, men jeg tror, jeg har læst forslaget rigtigt. Jeg har en knægt på 13 år, og vi kan forestille os, at farmand her løser fisketegn; så står vi ved molen i Torsminde og har det hyggeligt og rart, og så siger jeg til drengen: nu vil jeg lige op at have en øl; hold lige fiskestangen så længe! Så kommer kontrollen. Drengen har intet bevis. Har han så gjort noget, der er ulovligt? Det er simpelt hen latterligt at spille Folketingets tid med sådan noget pladder.

Tinning (VS):

Det er næsten synd at sige det til hr. Poulsgaard, for jeg synes, afsnittet om vores majestæt var så gribende, at jeg havde tænkt mig at lade hr. Poulsgaards indlæg forblive helt ukommenteret, men hr. Poulsgaard har altså ikke læst forslaget rigtigt. Det omfatter lige præcis ikke personer under 18 år, så denne 13-årige søn, der står og holder stang, mens farmand er oppe at drikke bajere, er ikke omfattet af loven. Det er i øvrigt allerede nævnt i debatten, så hr. Poulsgaard har ikke alene forsømt at sætte sig ind i lovforslaget, men det er også lykkedes ham at være til stede i salen uden at følge debatten – det sidste har jeg megen forståelse for, skal jeg lige tilføje.

Så skal jeg udtrykke min dybeste medfølelse med fru Addi Andersen fra Centrum-Demokraterne, som talte om, at rekreativt

fiskeri var en af de få gratis fritidsglæder, vi har tilbage. Hvis fru Addi Andersen lever et liv, hvor der ikke er mange andre gratis glæder i fritiden end at drive rekreativt fiskeri, er det synd. Jeg vil i hvert fald til en start foreslå fru Addi Andersen at løbe sig en tur – det er gratis.

Derudover skylder Venstresocialisterne i dette spørgsmål Folketinget en forklaring. Vi havde ved sidste behandling af spørgsmålet om fisketegn to ordførere, nemlig fru Anne Grete Holmsgård og hr. Lenger. Én ting er, at de ikke længere er medlemmer af partiet, det vil vi ikke undskylde, men det var sådan, at fru Anne Grete Holmsgård talte varmt for forslaget om fisketegn, mens hr. Lenger talte lige så varmt imod ideen om fisketegn. Siden har de som sagt meldt sig ud af VS og meldt sig ind i SF med den særlige betingelse, at de ikke må være ordførere i vigtige sager. Det er en lidt mærkelig betingelse, men den fandt man ud af at sætte, da sagen var til behandling i SFs hovedbestyrelse. Det betyder selvfølgelig, at vi lige præcis i dag ikke kan få at vide, hvad de mener, fordi vi har en så vigtig sag til behandling, at de nye medlemmer i SFs gruppe ikke kan sige noget.

Tilbage har vi tre i VS' gruppe, og jeg kan røbe – jeg tror ikke, det blev klart sidst – at det var sådan i sidste samling, at hr. Lenger også talte på vegne af mig og fru Anne Grete Holmsgård vistnok også på vegne af de to andre gruppemedlemmer. Men vi har nu haft en fornyet drøftelse af sagen i lyset af udviklingen, som det hedder, og vi er helt enige nu i den venstresocialistiske gruppe om, at forslaget, som det foreligger her, kan vi ikke tilslutte os. Det kan jeg forstå at der heller ikke er andre der kan, så det er der jo ikke noget epokegørende i, men jeg vil godt sige til ministeren, at jeg ikke er specielt imponeret over, at det er lykkedes ham at producere et forslag, som ingen kan støtte, for det er faktisk noget af det nemmeste. Det, der karakteriserer et godt ministerarbejde, er, at der produceres et forslag, som kan få opbakning, som kan vinde tilslutning. Bare at sætte sig hen og lave et forslag, som alle siger er fuldstændig håbløst, det kunne jeg have gjort for ministeren, det mener jeg ikke der er nogen grund til at ulejlige embedsmænd med, og jeg går ud fra, at man har måttet ulejlige embedsmænd for at få det her sat op i 12 para-

[Tinning]

graffer og forskellige kategorier og frem og tilbage.

Vi er selvfølgelig åbne, som det hedder, over for enhver drøftelse af dette spørgsmål, men umiddelbart har vi det sådan, at vi ikke tror på det. Vi synes selvfølgelig, det er fint at gøre et eller andet for at hjælpe fiskebestanden, og formålet med dette forslag er jo at fremme fiskeplejen og hjælpe fiskebestanden i øvrigt. Det formål er vi helt enige i, og hvis nogen kan finde på en eller anden fiks måde at komme det formål nærmere på via en fisketegnordning, vil vi godt kigge på det. Men jeg vil godt sige, at vi ikke tror på det, og at vi melder os som modstandere af dette forslag og altså heller ikke tror på, at det er muligt at gå videre ad fisketegnsvæjen. Derfor synes vi egentlig, at vi i stedet skulle diskutere, hvordan vi så får fremmet fiskeplejen og ophjulpet fiskebestanden i øvrigt. Vi stillede sidste år et ændringsforslag til finansloven om, at der skulle afsættes nogle midler til det. Nu er det sådan, at når VS stiller ændringsforslag til finansloven, bliver de automatisk stemt ned, og det blev dette også, men eventuelt kunne vi drøfte nærmere, om vi kunne finde en måde at afsætte nogle penge på til et i øvrigt ganske udmærket formål. For folk, der ikke dyrker rekreativt fiskeri, kan det selvfølgelig forekomme lidt mærkeligt at afsætte penge til at sætte fisk ud for for så at fange dem senere, men jeg ved, at folk, der dyrker det, synes, at det er en udmærket sport, så for min skyld ingen alarm.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Som jeg nævnte tidligere i dag, var der i 1967 en fiskeriminister, der hed Risgaard Knudsen, og han udtalte dengang, at man overhovedet var imod afgifter af denne art på fiskeriet.

Derfor var vi lidt imponerede over, at det sidste år, da vi drøftede det radikale forslag, lykkedes for hr. Arne Jensen som ordfører at få en enig gruppe – sådan hed det i hvert fald – til at være for en form for afgift. Og så er man måske dobbelt imponeret, når det nu lykkes at vende den samme store, lidt tunge gruppe og få den til at være imod en form for afgift. Jeg spurgte tidligere ordføreren for Socialdemokratiet – det var i dag hr.

Arne Jensen – om det var hele gruppen, der stod bag, at man nu ikke ville have denne afgift. Det fik jeg ikke noget svar på.

(Kort bemærkning).

Arne Jensen (S):

Jeg kan til beroligelse for hr. Svend Åge Petersen sige, at det, jeg gav udtryk for her fra talerstolen, var på den socialdemokratiske gruppes vegne, inklusive hr. Risgaard Knudsen.

Så skal jeg i øvrigt rette en misforståelse, som hr. Svend Åge Petersen gjorde sig skyldig i, nemlig at vi nu har sagt nej til enhver form for licensordning. Det har vi ikke. Vi har lagt det ud til nogle yderligere overvejelser. Jeg vil da gerne have lov til at gentage, at for os er det primære at skaffe midler til udsætninger, også som en påskønnelse af de mange frivillige foreninger, som i årevis alene har måttet afholde udgifterne på dette område. Om det sker over en licens, et fiske-tegn, en finanslov eller, som jeg antydede, en eller anden form for kronetilskud, er ikke væsentligt for os; det væsentlige er, at der skaffes midler til udsætninger.

Når nu jeg er her på talerstolen, føler jeg anledning til at spørge ministeren, om regeringen vil være indstillet på, at der afsættes op til 25 mill. kr. i år, næste år og næste år igen. Er det løsningen på disse problemer, som alle partier er enige om at der skal findes en løsning på?

Så til slut en enkelt bemærkning til hr. Svend Heiselberg, der kom til at omtale flertallet, Socialdemokratiet, SF og de Radikale, som naragtigt. Nu er det ikke min opgave at belære, men et flertal i et Folketing er aldrig nogen sinde naragtigt. En regering kan være det eller kan være på kanten af det naragtige, men det er, hvis den undlader at tage Folketinget alvorligt, og det er vel i grunden det, vi oplever i denne sag.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg forstår nu, at hr. Arne Jensen på Socialdemokratiets vegne er indstillet på, at man måske ikke skal have en fisketegnordning, men at man i stedet måske skal køre den fiskepleje, der er tale om, over finansloven.

[Kent Kirk]

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Jensen, at Det Radikale Venstres beslutningsforslag nr. B 25, som Socialdemokratiet stemte for og var med til at vedtage her i Folketinget, og som er årsagen til, at det lovforslag, vi nu behandler, er blevet fremsat, netop pålagde ministeren at gennemføre en fisketegnsordning, således at man på længere sigt kunne få stillet 25 mill. kr. til rådighed til ophjælpning og vedligeholdelse af fiskebestandene i vore vandløb. Jeg forstår derfor ikke rigtig, at man i dag kan påstå, at man nu er parat til at gennemføre noget andet end en fiske-tegnsordning.

Men for at der ikke skal være nogen som helst tvivl: jeg hilser hr. Arne Jensens og Socialdemokratiets holdning velkommen. Jeg tror bare ikke, at vi skal finansiere dette over finansloven. Jeg tror, at man skal prøve, om man ikke kan få de sportsforeninger, der har kunnet køre dette i mange år, til at fortsætte deres arbejde, og så lade være med at lægge større udgifter på staten på dette område.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Jensen, at det, jeg sagde før, at det var et naragtigt lovforslag, oppositionen, som udgjorde et flertal, havde pålagt regeringen at udarbejde, mener jeg rent faktisk. Det er urimeligt, at man skal komme med et sådant lovforslag.

Så vil jeg også spørge: hvem tror hr. Arne Jensen det bliver, der kommer til at stå og fiske, hvis det er sådan, at staten begynder at pumpe 25 mill. kr. om året ud til udsætning af fiskeyngel? Jeg er helt sikker på, at det bliver de velbjærgede i dette samfund, der får glæde af det, netop fordi fiskestandpladserne bliver så dyre, at der ikke er ret mange, der har råd til det. Men det er måske den politik, man vil ind på: at gavne overklassen i vort samfund?

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Hr. Svend Heiselbergs sidste replik må afføde et spørgsmål fra min side.

Vi har her lejlighed til at høre hr. Svend Heiselberg vurdere et lovforslag fremsat af den konservative regering, og når hr. Svend Heiselberg her over for Folketinget meget

stærkt præciserer, at det lovforslag, som vi her behandler, og som er fremsat af den konservative regering, er et naragtigt lovforslag, så er mit spørgsmål til hr. Svend Heiselberg, om hr. Svend Heiselberg så alligevel ikke er af den opfattelse, at den konservative regering burde have afholdt sig fra at anmode dronningen i et statsråd om tilladelse til at fremsætte et sådant lovforslag over for Folketinget, som hr. Svend Heiselberg betragter som naragtigt.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Nu er det jo sjældent, at hr. Risgaard Knudsen bevæger sig op på Folketingets talerstol, og derfor fortjener han selvfølgelig også et svar. Nej, jeg synes da, det er udmærket, at vores minister fremsætter det, som jeg vil kalde et naragtigt lovforslag. Jeg synes, det er helt i orden, at man fremsætter det, så befolkningen får mulighed for at se, hvad det er for en politik, oppositionen vil føre. Her er i hvert fald et meget klart eksempel på, at man har nogle efter min mening fuldstændig forkerte indstillinger, og dem har man så påtvunget ministeren at præcisere i et lovforslag.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Nu er der ikke tale om et lovforslag, der er udarbejdet af oppositionen. Der er tale om et lovforslag, der er udarbejdet af den konservative regering, et lovforslag, der af hr. Svend Heiselberg på Venstres vegne er betegnet som et naragtigt lovforslag. Så må jeg spørge hr. Svend Heiselberg: med baggrund i hr. Svend Heiselbergs eget skøn ville det så ikke have været mere rimeligt, om fiskeriministeren havde vist Folketinget den respekt at nægte først at gå i statsrådet og senere til Folketinget med et lovforslag, som efter Venstres opfattelse er naragtigt?

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg synes fortsat, det er rigtigt og også udmærket, at fiskeriministeren har fremsat dette lovforslag, men jeg vil gerne præcisere, at indholdet har Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og de Radikale givet det. Indhol-

[Svend Heiselberg]

det i lovforslaget kommer som sagt fra de krav, som man har stillet fra de tre partier til regeringen. Jeg synes, det er godt, at fiskeriministeren har fremsat lovforslaget, men jeg synes ikke, at hr. Risgaard Knudsen skal kalde det den konservative regering. Det ville være synd, hvis befolkningen skulle få det indtryk, at det er Det Konservative Folkeparti alene, der står med ansvaret.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Da hr. Risgaard Knudsen gik herop på talerstolen, troede jeg, at vi nu virkelig fik hr. Risgaard Knudsens mening om fisketegn og ikke alene om procedurespørgsmålet. Vi kan jo alle huske, at hr. Risgaard Knudsen både som fiskeriminister og som fiskeripolitisk ordfører har haft en kontant mening om dette spørgsmål, og derfor var det selvfølgelig interessant at høre den. Jeg beklager meget, at hr. Risgaard Knudsen ikke har givet sig til kende ganske tydeligt, for vi har jo fornemmelsen af nu, at Socialdemokratiet er ved at vende lidt. Vi har jo hørt den fiskeripolitiske ordfører udtale i dag, at man er klar; bare der kommer lidt penge her og dér, så er man ligeglad med fisketegn og alt det dér. Vi hørte jo også sidste efterår, at man i den socialdemokratiske gruppe meget overvejede at fremsætte et forslag om tegn; hvis man joggede ude i skoven, skulle man have et joggingtegn. Jeg kunne godt tænke mig at høre: arbejder man videre med den idé, eller har man droppet den, ligesom man nu er på vej til at droppe fisketegnet?

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Hr. Groves bemærkninger finder jeg ligger på så lavt et niveau, at jeg ikke finder anledning til at knytte bemærkninger hertil.

Det, jeg derimod vil vende mig til, er hr. Svend Heiselbergs sidste svar. Hr. Svend Heiselberg fortsætter jo med at betegne det foreliggende lovforslag som et naragtigt lovforslag, der er fremsat af den konservative regering. Nu sidder der imidlertid også Venstrefolk i den konservative regering, og jeg synes, Folketinget med baggrund i de bemærkninger, som hr. Svend Heiselberg her har fremsat på sit partis vegne, må have krav

på at få oplysning om, hvorvidt de enkelte Venstrefolk, der har sæde i den konservative regering, under statsrådets behandling af lovforslaget har taget afstand fra det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Jeg har nu set, at det kan lykkes at få hr. Risgaard Knudsen op på talerstolen, og det bringer mig op igen for at spørge: kunne vi andre ikke blive beriget med den oplysning, der gør, at hr. Risgaard Knudsen har skiftet mening, siden han var fiskeriminister i 1967? Jeg forstår, at det er tilfældet, for Socialdemokratiets ordfører, hr. Arne Jensen, udtalte, at det gjaldt hele gruppen, også hr. Risgaard Knudsen. Kunne vi dog ikke få at vide, hvad der har givet anledning til, at en, der var fiskeriminister i 1967, har skiftet mening?

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Den reaktion på dette forslag, som vi har oplevet fra Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre, er overraskende, men samtidig glædelig. Det viser sig, at når forslaget om licens til alle typer af rekreativt fiskeri skrives ned, virker konsekvenserne af en sådan ordning på samme måde på de partier, der har pålagt mig at fremsætte forslaget, som de hele tiden har virket på regeringspartierne, det vil sige, at man må tage afstand.

Man siger nu, at det ikke er selve ideen, man er imod, men det bureaukrati, ordningen medfører. Hertil er at sige, at hvis man indfører en pligt til betaling for en så stor del af befolkningen, som der her er tale om, må det nødvendigvis medføre administration. Det har nøje sammenhæng med, at der også skal være en vis form for kontrol.

Regeringen havde langt hellere set, at de foreninger, der har været stærke fortalere for licensbetalingen, selv havde påtaget sig en frivillig ordning. Lystfiskerne og lejlighedsfiskerne kunne da bidrage i det omfang, de ønskede det.

Hvis opgaven lægges på det offentlige, er der samtidig en forpligtelse til, at det søges kontrolleret, at der faktisk betales. Det skylder man også de personer, der følger reglerne og det almindelige princip om respekt for loven.

[Fiskeriministeren]

I bemærkningerne til det radikale beslutningsforslag fra sidste folketingssamling tales der en del om formålet med anvendelsen af de midler, som en afgift på fiskeriet kunne indbringe. Debatten i dag viser med al tydelighed, at man blot ikke havde gjort sig konsekvensen af selve betalingspligten klar. Formålet, ophjælpning af fiskebestandene, kan vi alle tilslutte os, men samtidig må næsten alle vende sig imod det indgreb i den personlige frihed, som licensbetalingen vil betyde.

Jeg vil godt sige i anledning af hr. Arne Jensen, hr. Gades og fru Dagmar Mørk Jensens indlæg, at det forslag, jeg har fremsat, er i nøje overensstemmelse med det pålæg, som et flertal her i Folketinget har givet mig. Jeg må måske erindre om, hvad pålægget gik ud på. Det hedder i betænkning over forslag til lov om saltvandsfiskeri, der blev afgivet den 16. maj 1986, at »flertallet pålægger derfor i stedet regeringen for finansåret 1987 at afsætte 10 mill. kr. over finansloven og desuden i folketingsåret 1986-87 at gennemføre en licens-/fisketegnsordning for salte og ferske vande, som i overensstemmelse med Det Radikale Venstres beslutningsforslag B 25 om fisketegn på længere sigt fremskaffer 25 mill. kr. årligt til ophjælpning, vedligeholdelse og forøgelse af fiskebestandene samt til forbedring af fiskenes levesteder.«

Det hedder i bemærkningerne til det radikale forslag bl.a.:

»Fisketegnet skal løses af alle, der udøver fiskeri i danske salte, brakke og ferske vande. Undtaget herfra skulle være personer under 18 år og de fiskere og deres medhjælpere, som oppebærer mindst $\frac{1}{3}$ af deres indkomst ved registreret erhvervsfiskeri.

Ordningen skal også omfatte det stadig stigende antal udenlandske turister, der kommer hertil for at drive sportsfiskeri.

Ordningen tænkes etableret administrativt særdeles enkelt, idet fisketegnet erhverves ved indbetaling på et girokort, hvor den af posthuset afstemplede talon således udgør tegnet.

Såfremt den årlige afgift for tegnet bliver sat til 100 kr., kan det forsigtigt anslås, at provenuet vil udgøre ca. 25 mill. kr.

Dette provenu skal anvendes til ophjælpning, vedligeholdelse og forøgelse af fiskebestandene samt til forbedring af fiskenes levesteder.«

Man vil altså se, at jeg i ét og alt har overholdt det pålæg, jeg har fået. Det forslag, jeg har fremsat, er i nøje overensstemmelse med de synspunkter, man har givet udtryk for i de tre partier Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre, og så kunne jeg tilføje, at de synspunkter jo også er kommet frem på møder rundt omkring i landet. Vi har hørt af de tre partiers talsmænd netop de tanker, som ligger i det forslag til lov om licens til rekreativt fiskeri m.v., som jeg har fremsat i Folketinget, og som vi i dag har til første behandling.

Se, nu kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Arne Jensen: hvor ønsker hr. Arne Jensen egentlig ændringer i det fremsatte lovforslag? Må vi nu få at vide, hvilken paragraf det er, der skal ændres? Er det sådan, at hr. Arne Jensen ikke ønsker én licensstørrelse for fritidsfiskere, én for lystfiskere, der fisker hele året, og én for det mere turistprægede lystfiskeri, altså tre forskellige licensstørrelser? Er det sådan, at hr. Arne Jensen ønsker ændringer i den form for kontrol, der udøves med dette fisketegn? Det hedder jo i lovforslagets § 8 – for øvrigt helt i overensstemmelse med, hvad hr. Arne Jensen sagde her fra talerstolen i dag –:

»Tilsynet med overholdelsen af bestemmelserne i loven og de i medfør heraf fastsatte forskrifter påhviler fiskerikontrollen samt endvidere, for så vidt angår fiskeri i ferskvand, de af Fiskeriministeriet godkendte fiskeriopsynsmænd inden for det dem tildelte område.«

Så vidt jeg erindrer, var det nøjagtig den ordning, hr. Arne Jensen talte for her i dag fra talerstolen. Det er det, der står i lovforslaget, men det vil hr. Arne Jensen måske nu alligevel have ændret. Hvor er det egentlig, man vil have ændret i det forslag, der er fremsat?

Så vil jeg godt sige i øvrigt om de spørgsmål, hr. Arne Jensen stillede vedrørende mærkeordningen, at mærkeordningen for fritidsfiskere hænger nøje sammen med den ordning, der er lagt op til med det fremsatte lovforslag, og derfor finder jeg det rigtigt, at man drøfter denne mærkeordning i forbindelse med dette lovforslag og i forbindelse med den forestående udvalgsbehandling.

Hr. Arne Jensen spurgte også, hvordan de 10 mill. kr., der er afsat i år, anvendes, og hvor meget der går til udsætningsformål. Jeg

[Fiskeriministeren]

kan sige, at af de 10 mill. kr. i 1987 anvendes der 8,7 mill. kr. til udsætningsformål.

Hvad angår det spørgsmål, som hr. Arne Jensen stillede til sidst om at afsætte midler på statsbudgettet til ophjælpning af fiskebestandene, skal jeg ganske henvisse til det svar, som hr. Kent Kirk tidligere gav, og til det, som jeg selv har sagt nu her: at vi finder, at løsningen på spørgsmålet om, hvorledes man ophjælper fiskebestandene, bør være en frivillig ordning.

Hr. Gade var heller ikke tilfreds med forslaget. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Gade: hvorved afviger forslaget fra pålægget? Jeg kan ikke se det i hvert fald.

Og til fru Dagmar Mørk Jensen vil jeg gerne sige vedrørende fiskerikontrollen, som fru var inde på, at i virkeligheden tror jeg, der skal afsættes flere penge til fiskerikontrollen, end der er gjort i det fremsatte forslag, hvor der er afsat 800.000 kr. på årsbasis. Hvis fisketegnet virkelig skal kontrolleres, hvis man virkelig skal sikre sig, at denne ordning bliver overholdt, er det nødvendigt med et meget stort antal fiskeribetjente til at påse overholdelsen. Jeg tror, man ganske glemmer, at hvis man ønsker at indføre en sådan ordning, skal den kontrolleres.

Så skal jeg i øvrigt sige afslutningsvis, at det er regeringens opfattelse, at retten til at færdes langs kysten, retten til at fiske dér og retten til at fiske ved søer og åer og foretage også et lejlighedsfiskeri – oftest med yderst begrænset udbytte – bør være fri.

Det kontrolsystem, der skal sættes op, hvis man ønsker en fisketegnsordning, medfører ubehagelige konsekvenser i form af, at alle, der blot tager en fiskestang i hånden, skal kunne legitimere sig og fremvise et fisketegn. Det lægger store begrænsninger på befolkningens traditionelle fritidsmønster, at de, inden de tager ud på en fisketur, skal have løst licens, og der skal altså opbygges en meget omfattende administration, som er omkostningskrævende, og hvis nytteværdi ikke står i forhold til udgifterne. Det er jo givet, at hvis opgaven skal løses af det offentlige, så stilles der automatisk krav til korrekthed, der ikke kan tilsidesættes.

Jeg må altså opfordre Folketinget til at vende sig imod tanken om et fisketegn og dermed også forkaste det forslag, som jeg her har fremsat, og som er fremsat helt i overensstemmelse med det pålæg, jeg har fået.

Arne Jensen (S):

Ministeren sagde, at det foreliggende forslag er i nøje overensstemmelse med det givne pålæg. Det må jeg på det kraftigste protestere imod. Det er aldeles ukorrekt. Jeg vil godt gentage, hvad der er sagt også af andre i denne sal: at lovforslaget bevidst er fremsat for at forhindre en fisketegnsordning eller en licensordning, og at det er udtryk for ren obstruktionspolitik, der er præget af regeringens ringe respekt for Folketinget og Folketingets arbejde. Det har vi jo efterhånden set ganske mange eksempler på. Dette er jo ikke et isoleret tilfælde.

Jeg skal ikke gå ind i en detaildiskussion med ministeren på nuværende tidspunkt, men der var i betænkningen forudsat nogle forhandlinger med de berørte organisationer. Sandheden er jo, at forslaget er i direkte modstrid med de berørte organisationer. Hvordan kan ministeren så sige, at det er i nøje overensstemmelse med det givne pålæg? Det er aldeles ukorrekt.

Jeg siger tak for bekræftelsen af, at regeringen og ministeren ikke ønsker at afsætte midler over finansloven. Sådan forstod jeg det. Midlerne skulle alene fremskaffes gennem frivillige ordninger. Jeg går så ud fra, at der er andre i denne sal, der kan samle et flertal for, at der fortsat afsættes midler til udsætning og ophjælpning af fiskebestandene og forbedring af fiskelevestederne. Det skylder vi faktisk en lang række frivillige organisationer at medvirke til, og jeg havde faktisk håbet på, at også regeringspartierne ville være med.

Jeg synes, vi har været ret åbne og har lagt op til et rimeligt samarbejde om disse ting, men regeringen ønsker det altså ikke. Det er ren obstruktionspolitik; det har vi i hvert fald fået klarlagt.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Jeg bliver nødt til igen at spørge hr. Arne Jensen: hvorved adskiller det fremsatte forslag sig fra pålægget? Det må jeg kræve oplyst. Jeg må vide, hvorved det adskiller sig. Jeg har selv læst det pålæg op, jeg har fået fra Folketingets flertal. Forslaget er i nøje overensstemmelse hermed, og det har naturligvis været forelagt for og drøftet intenst med organisationerne, som jeg skulle og skal i henhold til saltvandsfiskeriloven. Jeg spør-

[Fiskeriministeren]

ger: hvorved adskiller forslaget sig fra det pålæg, som jeg fik i forbindelse med betænkningen over saltvandsfiskeriloven og Det Radikale Venstres beslutningsforslag?

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Som stedfortrædende fiskeripolitisk ordfører vil jeg godt tillade mig på dette sene tidspunkt at stille et enkelt spørgsmål til ministeren: hvordan skal det forstås, når ministeren siger, at ophjælpning af fiskebestanden er vi alle interesserede i? Ministeren har præsteret et stykke arbejde, som alle har vendt sig imod, og som ordførere har bevist ikke var i overensstemmelse med de intentioner, der lå bag ønskerne. Nu siger ministeren: men hovedinteressen, hovedideen bag ophjælpningen af fiskebestanden, er vi alle interesserede i. Har ministeren noget at have dette udsagn i, eller er det igen Det Radikale Venstre, der skal stille det ændringsforslag eller det krav til finansloven, som sikrer, at vi får pengene ad den vej?

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Regeringen havde langt hellere end en fisketegnordning set, at de foreninger, der har været stærke fortalere for fisketegnordningen, selv havde påtaget sig en frivillig ordning; så kunne lystfiskerne og lejlighedsfiskerne bidrage i det omfang, de ønskede. Men jeg må sige, at man kan ikke være i tvivl om, at det vil være med omfattende og store beløb, eftersom de foreninger, som stærkt taler for et fisketegn, siger, at dette er en folkesag, og at dette er noget, som masser af lystfiskere er interesserede i. Så er der jo ingen tvivl om, at man ville få tilstrækkelige midler ind ad den vej.

I øvrigt savner jeg stadig væk svar på spørgsmålet: hvor, helt konkret, adskiller lovforslaget sig fra pålægget?

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Ministeren ved jo bedre end andre, at de mennesker, der interesserer sig for dette, især sportsfiskerforeningerne, bliver udsat for, at det, de i givet fald ofrer af egne midler på udsætning af fisk og forbedring af fiskenes pladser i farvandene, kommer f.eks. uden-

landske turister her til landet og hjælper dem af med igen. Jeg synes, ministeren springer over, hvor gærdet er lavest – eller hvor åen er smallest – og ikke kommer med et ordentligt svar på, hvad han vil gøre ved det problem, der udestår. Jeg må konstatere, at ministeren ikke har sit hjerte bag udtalelsen om, at vi jo alle er interesserede i at ophjælpe fiskebestanden.

(Kort bemærkning).

Arne Jensen (S):

Jeg må indrømme, at jeg faktisk havde forventet, at ministeren havde forstået, hvordan lovforslaget her adskiller sig fra det pålæg, som regeringen fik af et flertal her i Folketinget. Det adskiller sig fra pålægget alene i sin form: det er indviklet, og det er bureaukratisk. Og det må da være gået op for ministeren, at det er ubrugeligt. Det kan ikke bruges til noget som helst, som det foreligger.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Jeg må naturligvis afvise hr. Bilgrav-Nielsens konklusion hvad angår min holdning til ophjælpning af fiskebestandene og vil så i øvrigt afslutningsvis sige, at jeg ikke har fået noget som helst konkret at vide om, hvorved dette forslag adskiller sig fra det pålæg, jeg har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet m.v.

Af fiskeriministeren (Gammelgaard).

(Fremsat 18/2 87).